

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

Івченко Л. І.
студентка 3 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

КОРУПЦІЙНІ ЗАГРОЗИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

В Україні після «Євромайдану», а згодом Революції Гідності, триває децентралізація, у ході якої відбувається передача повноважень та матеріально-фінансових ресурсів від державної влади до органів місцевого самоврядування.

Однак, на практиці розпочаті децентралізаційні процеси спричинюють корупційні діяння з боку представників місцевого самоврядування, які ставлять під сумнів ефективність усього процесу децентралізації. Прикладом такої корупційної загрози є намагання мерів деяких міст заволодіти цінними ресурсами громад: земельними, лісовими, водними тощо. Надання високопосадовцям органів місцевого самоврядування більшого обсягу повноважень породжує можливість для реалізації своїх особистих цілей, збагачення лише своїх кишень.

Низький рівень контролювання центральними органами влади призводить до низького рівня відповідальності за ухвалення певних рішень та виконання делегованих державою функцій органами місцевого самоврядування. А це все сприяє корупції, розробці схем відмивання грошей, збагаченню за рахунок держави, зростанню сепаратизму.

Також ми бачимо, що намагання взяти все найкращі реформи та управлінські практики в розвинутих країнах, не завжди є гарантією ефективності і якості їх імплементації в Україні. Прикладом є реформи в системі охорони здоров'я, освіти, створенні ОСББ. Наразі ефективність цих реформ сумнівна, а намагання подолати корупцію в цих сферах за допомогою реформ призводить до зворотного ефекту.

Сумнівним також є намагання децентралізації подолати бідність населення та відсталість територій, що на практиці в

Україні обернулося тим, що багаті стали багатішими, а бідні - біднішими.

Нові повноваження органів місцевого самоврядування засвідчили неготовність місцевих територіальних громад до контролю органів влади, що підсилюється недосконалою правовою системою та має безліч проявів в реальному житті. Найбільш корупціогенними залишаються сфера зовнішньої реклами, паркування, пересувна торгівля тощо.

Відкритою для корупційних схем залишається сфера бізнесу. З появою безприбуткових організацій в сфері будівництва житла, з'явилися схеми ухилення від сплати податків і не оформлення на роботу працівників. Деякі громадські організації, після створення збройних формувань, маючи вогнепальну зброю, роблять рейдерські захоплення приватних бізнесів. Прикладом є так звана велика «бурштинова» війна, яка й досі триває в окремих районах Житомирської, Рівненської та Волинської областей.

Доки місцева влада не буде враховувати інтереси громадян і вирішувати їх проблеми, процес децентралізації буде направлений проти людей, а не для людей. Реформи в країні повинні бути спрямовані для покращення життя людей, а не тільки «обраних» і за рахунок якості життя інших.

Підсумовуючи, пригадаємо слова А. Кожана: «Я вважаю, що взагалі займатися децентралізацією – будь-якою, чи то політичною, економічною чи адміністративною – наразі в нашій країні, де триває справжня війна, не можна. Нам потрібна сильна центральна влада і крапка»[1]. Узагалі, світові експерти наголошують на тому, що займатися процесами децентралізації в країнах, що розвиваються, чи державах, які мають перехідні економіки, не можна. У таких країнах немає умов, немає контролю за виконанням рішень, немає нагляду та зворотного зв'язку на всіх щаблях влади.

Література:

1. Гонта І. Децентралізація в Україні: те, про що всі мовчать. URL: <https://ckp.in.ua/reviews/12784> (дата звернення: 14.04.2020).